

“PEDALES DE LAVA”, febrer-març 2010

Tot va començar un dissabte de tardor de l'any passat. Arribant de la feina vaig enganxar el programa “Temps d'aventura” del Canal 33, on feien el reportatge d'aquesta ruta.

Em va captivar tant, que em vaig prometre que l'havia de fer. Així doncs, vaig enredar el Jordi Rodríguez per anar-hi.

Després de posar-nos en contacte amb el Maxi (promotor de l'aventura), de comprar els vols i d'esperar-nos tres mesos, vam iniciar el viatge el 24 de febrer.

Aquesta ruta es pot fer en quatre, cinc, sis o set dies. Nosaltres vam decidir fer-la en cinc, ja que és el més recomanable. Distància total, 247 km, i desnivell positiu acumulat, 3480 m.

Vam sortir de Girona cap a Arrecife (capital de Lanzarote). Havent dinat, el Chema (company d'en Maxi), va donar-nos el road book, el porta road book, la motxilla amb “Camel back”, el bidó, les ulleres de sol i les bicicletes (vam llogar-les allí per estalviar-nos el tràngol de dur-les amb avió). Ja ho teníem tot a punt per començar a pedalar!

Detall de les etapes

1a etapa: Puerto del Carmen-Órzola

Distància: 64 km. Desnivell positiu acumulat: 350 m.

A ¼ de 10 sortíem de la plaça de Las Naciones (punt d'inici de la ruta) de Puerto del Carmen. Al principi anem vorejant gairebé tota l'estona el mar, tot passant per diferents passejos marítims, pel costat de l'aeroport, per la capital, Arrecife...; així que fins que no arribem al quilòmetre 24, passada una urbanització, no deixem l'asfalt ni les rajoles dels passejos.

A partir d'aquí ja trobem pista de terra que va alternant a estones amb sorra de platja i zones pedregoses on entre les roques volcàniques i la sorra se'ns fa més difícil el pedaleig. Seguim avançant cap al nord tot passant per Los Cocoteros, on avui en dia encara hi ha salines en ús. Seguim tot passant per Guatiza, on aprofitem per comprar aigua. Rodegem el Jardín de Cactus i seguim la nostra ruta. Després de 5 quilòmetres arribem a Charco de Palo (urbanització nudista on hi

ha una piscina natural molt *xula*), i de seguida ens endinsem en una zona de sorra sempre paral·lels al mar fins arribar a Arrieta (km 48), on tenim el primer control a l'únic xiringuito que hi ha a la platja.

Després de dinar una miqueta i d'hidratar-nos bé, ens segellen i seguim, que encara ens queden uns 16 quilòmetres per acabar la ruta d'avui.

Abans d'arribar a Arrieta

Tornem a agafar la carretera per anar a Punta Mujeres; passem pel passeig marítim. Quan s'acaba seguim per una pista de sorra que a vegades ens obliga a baixar de la bicicleta. Arribem a Jameos del Agua (centre turístic dissenyat del reconegut arquitecte César Manrique) i sortim a la carretera. Ara tan sols ens queden nou quilòmetres d'asfalt fins arribar a Órzola. Hi arribem a 2/4 de 5, fixem a la taquilla del ferri i tenim temps de fer un glop abans d'agafar-lo. Estem vermells com tomàquets pel sol que ens ha fet durant tot el dia i tocadets, però molt contents per haver assolit amb èxit aquesta primera etapa. Agafem les maletes i pugem al ferri que ens porta a l'illa de La Graciosa. El viatge dura uns vint minuts. El nostre allotjament està a uns escassos cent metres del moll de l'únic poble de l'illa: Caleta del Sebo.

Órzola

2a etapa: La Graciosa

Distància: 30 km. Desnivell positiu acumulat: 330 m.

Aquesta etapa transcorre per aquesta petita illa del nord de Lanzarote. És l'etapa més "light" de totes cinc. Tot i així, la sorra i les pedres volcàniques fan que sigui més dura del que inicialment ens pensàvem. No hi ha asfalt, i això fa que aquesta illot sigui força feréstec.

Sortim de Caleta del Sebo direcció nord, on de seguida girem a la dreta per una pista força ampla. Aquesta està en bon estat i actualment l'estan arrançant, tot i així és incòmoda pel *riasero*, unes ondulacions de terra per on és molest avançar, ja que tremoles tot.

Arribem a Pedro Barba. Pedro Barba és un *caserio* amb les cases blanques que ens va recordar les cases dels Picapedres. Tornem a tirar enrere fins a l'últim encreuament abans de Pedro Barba i girem a la dreta, on ens costa avançar per la sorra. Ens avança un 4x4 que porta turistes a visitar l'interior de l'illa. Anem vorejant l'illa en el sentit contrari de les agulles del rellotge.

Arriba un moment que no sabem ben bé on som. Deixem les bicicletes i ens enfilem per un camí vora un penya-segat, on veiem per fi el que feia estona que buscàvem: la magnífica platja de Las Conchas.

Platja de Las Conchas

Agafem les bicis, intuïm el camí, les amaguem darrere d'un es roques i baixem cap a aquesta paradisiàca platja, on gaudim de les onades i de l'esplèndid dia que fa.

Tornem a agafar les bicicletes i tornem a anar acompanyats pel *riasero*. Anem cap al centre de l'illa. Seguim avançant sota el sol que avui, com ahir, és de justícia, fins que anem a parar als peus de la Montaña Amarilla. El road book ens indica que hem de recular fins a trobar la pista que ens torna a Caleta del Sebo. Així ho fem. Tot i que ja hem acabat la ruta d'avui, decidim que encara és d'hora i ens animem a anar fins a la platja Francesa, que es troba als peus de la Montaña Amarilla. Pel camí és pràcticament impossible de pedalar i l'hem de fer gran part a peu a causa de la sorra. La platja és molt tranquil·la i no hi ha gaire gent. Després de torrar-nos una estoneta, ens en tornem cap a Caleta del Sebo.

Abans d'anar a sopar ens trobem una colla de menorquins que també fan la nostra ruta igual que nosaltres, en cinc dies.

Havent sopat mirem el temps per la televisió i veiem que un temporal que ja ha fet mal a l'illa de Tenerife demà passarà pel costat nord-oest de Lanzarote, just per on transcorre l'etapa de demà ... Uff!, i això que demà tenim probablement l'etapa més dura de tota l'aventura; si més no, la que té més desnivell.

3a etapa: Órzola-caleta de Famara

Distància: 50 km. Desnivell positiu acumulat: 1400 m.

A les 8 del matí agafem el ferri fins a Órzola. Allí ens espera el Chema, que recull les maletes i ens deixa un esprai per engraxar les bicicletes que, pobretes, ja els toca. Anem a un bar a fer un entrepà i tornem al moll (punt d'inici d'aquesta etapa), on posem els comptakilòmetres a zero i comencem la ruta.

Ja des del primer moment un vent horrorós ens ve de cara; així doncs, comencem a notar el *ditxós* temporal que ahir ens anunciaven. La sortida del poble ja fa una lleugera pujada i de seguida, quan agafem una pista de terra, la pujada es fa més dreta. Anem trobant camps de conreu a costat i a costat, mentre el vent no té ganes d'afluixar. Arribem al poble de Yé, i girem a la dreta per la carretera fins arribar a les antenes del Mirador del Río (479 m). Aquest penya-segat és un mirador molt *xulo* de l'illa de la Graciosa. Aquí dalt el vent ens obliga a baixar de la bicicleta. En un moment donat el Jordi es tragué el casc i just li va anar de que el vent no se l'endugués cap al mar. Agafem una carretera que fa una mica de baixada, però aviat la deixem i comencem a pujar fins a la Montaña del Gallo, on hi ha un radar d'avions. És aquí on una ràfega de vent no em tira a terra de miracle. Seguim ara per asfalt, passem Maguez i arribem a Haría, on hi ha el primer control d'avui. Aprofitem per seure una estoneta en el bar on ens segellen. Avui és dissabte i en aquest poble tan *xulo* hi ha mercat d'artesanía i molta gent voltant.

Aquesta paradeta ens ha anat molt bé per agafar forces. Seguim pujant per una pista de terra per i passem pel costat d'un mirador sobre el Risco de Famara. La vista és impressionant, llàstima de la boirina del temporal.

Mirador sobre el Risco de Famara

Seguim amunt per la pista fins a arribar a una carretera asfaltada amb un pendent considerable. La boira es fa més espessa. Ens avancem uns ciclistes de carretera escocesos. Al cap d'una estona s'acaba la pujada, i passem pel costat d'una gran bola taronja que resulta ser un radar d'una instal·lació militar que amb prou feines veiem a causa de l'espessa boira. Al costat mateix trobem l'ermita de Las Nieves (punt més alt de la ruta, 604 m).

Seguim baixant per una pista de terra per una mena de trencacames per la cresta del Risco de Famara fins a arribar a Teguisse.

Aquí hi ha el segon control, i el bar indicat no està obert. Així doncs, decidim trucar al Chema mentre fem un entrepà en el bar del costat.

Deixem la que va ser la capital de l'illa fins a l'any 1852 tot passant pels seus preciosos carrers, on brolla arquitectura colonial. Agafem l'antiga carretera de Famara. Ara ja tan sols ens queden 10 quilòmetres per una pista ampla de baixada, llàstima que ens torna a acompanyar el *riasero*.

Al fons: Caleta de Famara i La Graciosa

Arribem al final de l'etapa d'avui. La caleta de Famara és famosa per la seva platja llarga i pels surfistes. Anem al control, fixem i anem fins a l'apartament.

4a etapa: Caleta de Famara-Playa Blanca

Distància: 68 km. Desnivell positiu acumulat: 700 m.

Avui és diumenge dia 28 i al nostre poble es fa el referèndum per a l'autodeterminació; així que tots dos lluïm la samarreta de la nostra selecció. A quarts de 8 del matí comencem a pedalar. Sortim del poble en direcció oest, canviem l'asfalt per una pista de terra, i ràpidament la deixem per tornar-nos a trobar la sorra. Hi ha moments que és impossible pedalar, cosa que ens obliga fer estones a peu; la sorra és molt traïdora! Passem la caleta de Caballo, el complex hotelier La Santa Sport, i a Santa esmorzem. Seguim per terreny volcànic a tocar de la platja on hi ha un volcà mig cruspit pel mar; el senderó és molt *xulo* i força ciclable.

Deixem el mar a l'esquena, agafem una carretera asfaltada i comencem a estar envoltats de pedres volcàniques, senyal que ens apropem al **Parc Nacional del Timanfaya**. Deixem l'asfalt tot vorejant el Parc. El terreny no és gaire bo i fa pujada, però és cent per cent ciclable.

Arribem a la carretera i agafem l'asfalt també de pujada. Passem pel costat de l'entrada del Parc i de l'atracció turística dels camells, i de seguida agafem una pista de terra de baixada que ens porta a Yaiza. Aquí fixem en un bar on aprofitem per dinar. Seguim paral·lels a la carretera per una pista de terra en baixada. Agafem la carretera LZ-2, i passem dues rotondes en direcció a Playa Blanca. Just en sortir de les rotondes hi ha el mirador de las Salinas de Janubio. Des d'aquí agafem un camí una mica desdibuixat, altre cop paral·lels al mar. Ara ja és tot pràcticament pla. Passem pel costat d'una dessaladora i pel costat d'un immens hotel abandonat. Al cap d'una estona veiem el far de Pechiguera a la llunyania. Després d'uns quilòmetres de terreny molt bo de terra, passem pel costat del far on ja veiem el final d'etapa, Playa Blanca. A la nostra dreta tenim l'illa de Fuerteventura. Agafem el passeig marítim i anem esquivant la gent que hi passeja. Després d'uns quatre quilòmetres, arribem al nostre objectiu d'avui. Arribem al nostre apartahotel i així finalitzem la 4a etapa.

5a etapa: Playa Blanca – Puerto del Carmen

Distància: 35 km. Desnivell positiu acumulat: 700 m.

A quarts de deu comencem a pedalar. Avui és l'últim dia i la ruta no és gaire llarga, tot i que estem avisats que els Ajaches no són massa fàcils.

Avancem pel passeig marítim que, per l'hora que és, Déu n'hi do la gent que ja hi volta. Deixem les rajoles i per un camí de terra anem a parar a l'aparcament de Playa Grande del Papagayo. Ens enfilem per una pista de terra ampla i molt bona i de seguida ens endinsem als temuts Ajaches.

Els Ajaches són una cadena muntanyosa de sis-cents metres d'alçada al sud-est de l'illa. El Chema ens va avisar que, en cas de qualsevol problema, el seu accés és molt difícil ja que, tal com comprovem en primera persona, és una mena de trencacames; puges i baixes constantment. Ens ho passem molt bé, però alhora és molt trencador. Passes pel límit de penya-segats, barrancs, caletes. Fins i tot ens vam trobar un ramat de cabres que ens observava mentre, suats i amarats, seguïem pedalant sota un sol enlluernador.

L'última baixada dels Ajaches ens porta a Playa Quemada, on en un restaurant fixem i dinem. Ens fa gràcia que el cambrer parli català, ja que havia treballat a Barcelona. Ens queden dotze quilòmetres i molt poc desnivell per acabar la nostra aventura, és aviat i decidim suavitzar el ritme.

Seguim per una pista de terra que ens porta a Puerto Calero, on ja canviem la terra per les rajoles del passeig de vianants. Passem un barranc amb les bicis al coll i de seguida ens endinsem per un passeig marítim; ja som a Puerto del Carmen. Passem per una baixada en zig-zag molt curiosa. Ens endinsem pels carrers del nucli antic per anar a trobar l'avinguda on, al cap de tres quilòmetres de carril bici, per fi arribem a la plaça de Las Naciones punt d'inici i final de "Los Pedales de Lava".

Estem molt contents, hem assolit el nostre objectiu! No hem tingut cap accident i, malgrat el tercer dia, el temps s'ha comportat.

Èdgar Ferré i Solé

Sortint de la caleta de Famara

Senyal indicador de la ruta

Mirador del Río